

ZPRAVODAJ

FARNOSTÍ: Pardubice, Mikulovice, Rosice a Třebosice

06/25

Vydává Římskokatolická farnost – arciděkanství Pardubice
www.farnost-pardubice.cz | pro vnitřní potřebu | cena 20 Kč

Výročí 1700 – spíše epilog než úvodník

Milí spolufarníci, kdo z vás občas rejdí po vodách křesťanských médií, jistě zaregistroval, že v letošním roce (už se schyluje ke konci, proto epilog) slavíme výročí *Prvního nicejského koncilu*. Dnes jsem se dočetl, že papež Lev XIV. směřuje v polovině listopadu svoji první apoštolskou cestu právě do Turecka, města Izniku (v antice Nicea). Asi by mě to vše nechalo klidným, kdybych neděli co neděli nerecitoval, co tehdy formulovali naši předkové. Přenesme se tedy na chvíli do 4. století.

Po dlouhých letech pronásledování přinesl *Edikt milánský (313)* svobodu vyznání, a křesťané se mohou poprvé svobodně nadechnout, stavět kostely a veřejně vyznávat víru. Je to přelomová doba se spoustou euforie, na druhé straně se však podobá PET láhvi s rozbourěným burčákem. Proč? Křesťané mezi sebou vedou velké spory o Trojici, o božství a lidství Krista. Kněz Arius tvrdí, že Ježíš není Bůh, že byl stvořen a není rovný Otci. Dalších herezí je jako hub po dešti a pomyslná láhev vystřeluje. Císař Konstantin Veliký je nakloněn křesťanství a nechce, aby se mu říše takto drobila pod rukama. Je to diplomat, pragmatik, organizátor, v té době nepokřtěný, tak trochu „teolog“. (Nakolik byl jeho příklon k víře motivován politickým kalkulem a nakolik vnitřním obrácením nikdo neví – odborníci se domnívají, že obojí, ale že to asi nevěděli ani on sám. Pokřtít se nechal až těsně před smrtí.) V každém případě je nesmírně politicky prozíravý a roku 325 svolává do Nicee (či Nikáje) všeobecný koncil.

Schází se tam přes 300 biskupů, což doposud nemělo obdoby. Římský císař je totiž jediný, kdo na to „prostě měl“ – finančně, logisticky a mocensky. Z pozdějších staletí víme, že podobné propojování světské moci a církve (césaropapismus) je velmi nebezpečné. Podezírat však Konstantina nebo biskupy z toho, že „s tím začali“, je krátkodeché a naivní. Byly hozeni do vody, aniž by je před tím někdo učil plavat.

Koncil tedy řeší vážné teologické spory. Po rozsáhlých diskusích je Ariovo učení odmítnuto jako hereze a koncil přijímá první verzi vyznání víry, která jasně prohlašuje, že Kristus je „jedné podstaty s Otcem“ (homoúsios). Toto vyznání bylo později rozšířeno na koncilu v Konstantinopoli (381), a proto dnes mluvíme o nicejsko-cařihradském vyznání víry.

Šlo o koncil ekumenický = tzn. „pro celý známý svět“, zastupující celou církev. Velmi mě překvapilo, když jsem při přípravě tohoto textu objevil kázání z jedné malé pražské křesťanské církve (nikdy jsem o ní před tím neslyšel), které bylo celé věnované našemu výročí. Doposud jsem si spíše myslel, že nicejsko-cařihradské vyznání je katolickou záležitostí – není, je ekumenické i v běžném slova smyslu.

Dopad nicejského koncilu je nesmírný. Koncil stanovil základní dogma o Trojici, sjednotil církevní nauku a vytvořil precedens pro další koncily. Kdyby se tehdy církev přiklonila k Ariovi, křesťanství by ztratilo svou víru v Boží vtělení – v Krista jako pravého Boha i pravého člověka. To by zásadně změnilo nejen teologii, ale i duchovní život a vztah k Bohu jako milujícímu Otci. Pravděpodobně by to zmrzačilo křesťanskou charitu, evropskou kulturu, umění apod.

Koncil je také důkazem, že Duch Svatý může působit skrze pragmatického císaře, rozhádané biskupy a teology. Sekty a hereze ukázaly, kudy cesta nevede. Díky nim se však naše víra tříbila a vybrušovala. Až budeme v neděli mechanicky recitovat krédo, vzpomeňme na to. Prosme, aby nás Duch vedl z vod mělkých a stojatých na hlubinu uvědomění, zdravé víry i úcty a vděčnosti k tradici.

• Václav Čunek, SDB, nekoncilní otec :-)

P.S. pro zvědavé čtenáře: C. V. Pospíšil – První Nikajský koncil nebo Salve 4/24. Vyzbrojte se však znalostí pojmů (např. hypostaze, substance, perichoreze...). Viz. také YouTube: „Dominikánská 8“ (Nicaenum 325-2025 z 11. října 2025). Nebo se prostě doptejte odborníka na slovo vzatého: P. Luboslava Hromjáka.

Krátké aktuality

Slavnost Všech svatých a Vzpomínka na zemřelé

Kromě bohoslužeb se budou konat i společné pobožnosti na hřbitovech (rozpis str. 4). Abychom mohli pro duše v očistci získat plnomocné odpustky, využijme i příležitosti ke svátosti smíření a častější účasti na mši svaté.

Zpovědní den bude z tohoto důvodu o týden dříve, tedy ve čtvrtek 30. října od 8:00 do 16:00 a v pátek 31. října od 16:00 do 18:00 v kostele sv. Bartoloměje.

Nezapomínejme v těchto dnech na procházku s dětmi na hřbitov, aby si tento zvyk osvojily a jednou na nás v modlitbě též pamatovaly. Pomodleme se i za ty, na které nikdo nemyslí. V neposlední řadě se učme modlit i za svoji vlastní šťastnou hodinu smrti, abychom z tohoto světa odcházeli na věčnost posílněni svátostmi církve a smíření s Bohem i lidmi.

Příprava katechumenů

V neděli 26. října bylo do katechumenátu přijato 7 dospělých (viz str. 7). Zájemci o křest se připravují jednou za 14 dní ve středu na faře pod vedením Olgy Tenkové. S nepokřtěnými se přípravy účastní i 4 zájemci o biřmování a jeden pokřtěný baptista, který touží vstoupit do katolické církve. Dá-li Bůh, svátosti by mohli přijmout o velikonoční vigílii.

Adventní duchovní obnova

Duchovní obnova před adventní dobou bude v sobotu 29. listopadu u Salesiánů. Povede ji salesián P. Libor Všetula, známý průvodce seriálu The Chosen. Zahájíme ji v 9:00 v kostele sv. Václava. Po dopoledních přednáškách a mši sv. jsou všichni zváni na oběd. Zájemci mohou zůstat i na odpolední besedu o církvi. Duchovní obnova pro farnost je spojena i s duchovní obnovou pro salesiánské dobrovolníky. Další informace se dozvíte na letáčích a v ohláškách. Všichni jste srdečně zváni. Více informací naleznete na straně 24 a 25.

Katolický týdeník – výzva k předplatnému

Od ledna 2026 již nebudeme jako farnost odebírat Katolický týdeník, který je vám nabízen k odprodeji v našich kostelích. Je tedy nutné, abyste si zařídili objednávku předplatného na rok 2026 přímo k vám domů. Informaci, jak si týdeník objednat, najdete v každém čísle Katolického týdeníku. Pokud byste si nevěděli rady, pomůžeme vám se zajištěním předplatného ve farní kanceláři. Důvodem tohoto rozhodnutí jsou zbývající noviny, které se zbytečně platí. Výhodou předplatného je každotýdenní odběr novin i v případě, že nejste právě v našem kostele.

• *P. Jan Uhlíř*

KONCERT SBORU CANTUS AMICI

Sobota 8. listopadu v 17:00

kostel sv. Bartoloměje

Vstupné dobrovolné.

Dušičkové pobožnosti

2. LISTOPADU			
ČAS	MÍSTO	ČAS	MÍSTO
15:00	Pardubice – hlavní hřbitov, u kříže (poblíž kněžských hrobů)	9:00	Třebosice – hřbitov
		9:00	Rosice nad Labem – hřbitov
		10:15	Lány na Důlku – hřbitov
		11:30	Mikulovice – hřbitov
		16:00	Tuněchody – hřbitov
		16:45	Pardubičky – hřbitov

PODMÍNKY PRO ZÍSKÁNÍ PLNOMOCNÝCH ODPUSTKŮ	
a)	Svátost smíření (v okruhu asi 14 dní)
b)	Účast na mši svaté a přijetí sv. přijímání
c)	Modlitba na úmysl Svatého otce
d1)	1. 11. odpoledne a 2. 11. po celý den při návštěvě kostela Modlitba Páně a Vyznání víry
d2)	1. 11. - 8. 11. při návštěvě hřbitova jakákoliv modlitba za zemřelé

Milý otče Jane, milý Jendo,

chtěli bychom Ti ze srdce poděkovat za krásnou slavnost svěcení nového oltáře. Okolo této přestavby byla velká spousta práce, vyřizování. Při slavnosti jsi dal velmi citlivě vyniknout lidem, kteří Ti pomáhali. Oni si to zasloužili a pro Tebe – pro Tebe to vše klaplo na jedničku. Proto děkujeme Bohu, že Ti dal trpělivost vyslechnout tolik připomínek a obav, když se chystal tento projekt. Že jsi dostal moudrost rozhodnout se pro to správné. A že toho bylo!

Slavnost byla krásná a důstojná. Krásné bylo i to, že jsi nezapomněl na nás v kostele. Pozornost v podobě kousku pískovce byla velmi milá. Odnášeli jsme si ho jako drahocenný poklad. Nesmíme opomenout Tvoje spisovatelské aktivity – pozvánky, články do tisku, rozhovory v médiích a všechno to úsilí, které vedlo k tomu, že nový oltář stojí v srdci chrámu sv. Bartoloměje.

Děkujeme!

Kdykoliv tu budeš stát, necht' Tě provází slastný pocit štěstí z krásného oltáře v našem kostele.

A prosím za ty, kteří se stydí, či bojí říct svůj názor nahlas:
Zkus vymyslet místo pro Pannu Marii, sochu, která lidem tolik chybí.

Ať Ti Bůh dá moudrost, sílu a energii do Tvé další služby.

• *Za všechny farníky Marcela Klemová*

Nový oltář byl slavnostně vysvěcen

V neděli 21. září se všichni, kteří zavítali do kostela sv. Bartoloměje, stali svědky výjimečné události – vysvěcení nového oltáře. Slavnost završila několikaleté úsilí o obnovu liturgického prostoru. Realizace by se neobešla bez finanční či dobrovolnické podpory a modliteb všech, kteří v realizaci projektu věřili a fandili mu.

Všem podporovatelům patří velké díky.

Poděkování patří rovněž autorům návrhu a všem, kteří se na realizaci podíleli svým uměním a poctivou prací. Celkové náklady na realizaci obnovy interiéru – liturgického prostoru presbytáře – dosáhly částky 2,8 mil. Kč, kterou se podařilo plně pokrýt z účelových darů jednotlivých dárců, z dotací města Pardubice a Pardubického kraje a příspěvku z Fondu solidarity Biskupství královéhradeckého.

PŘEHLEDNÝ ROZPOČET PROJEKTU	
Výdaje	Částka vč. DPH (Kč)
1. Projektové práce, autorský a technický dozor, inženýrská činnost, doplňkové průzkumy a posudky	320 650
2. Demontáže, bourací práce, skládkovné, mezideponie (odstranění podlahy v presbytáři)	289 638
3. Výroba a dodání pískovcových prvků, kamenické práce (montáž pískovcových prvků, zadláždění podlahy presbytáře)	1 112 595
4. Restaurátorské práce, statické zajištění, čištění dlažby, úklidové práce	265 397
5. Obnova povrchu stěn presbytáře – výmalba	23 325
6. Úprava elektroinstalace a ozvučení	221 402
7. Truhlářské práce (úprava lavic), mobiliář, podsedačky, zámečnické práce, drobné předměty	551 460
8. Ostatní a režijní náklady (zábor chodníku, propagace, apod.)	12 000
Celkové výdaje na projekt	2 796 466
Příjmy	Částka (Kč)
Biskupství královéhradecké – Fond solidarity	50 000
Dotace města Pardubice	500 000
Dotace Pardubického kraje	300 000
Vlastní prostředky (individuální dary, účelové sbírky)	1 947 803
Celkové příjmy na projekt	2 797 803

• Za realizační výbor Lukáš Pavlík

Přijetí do katechumenátu

V neděli 19. října jsme se probudili do prvního mrazivého pardubického rána. Bylo krásně, nebe bez mráčku, barevné listí na stromech lemované drobnou jinovatkou, slunce akorát vycházelo. Nadešel den mého přijetí mezi katechumeny. Mého a mých šesti přátel z loňského kurzu Alfa, z jarní Bety. Těšila jsem se. Mše začínala v devět hodin v kostele svatého Bartoloměje.

Vydala jsem se na ni s předstihem, abych nezmeškala, lehce nervózní. Cestou jsem si připravovala odpovědi na otázky, které mi budou položeny. Proč přicházím a co od Boží církve žádám? Proč chci být pokřtěna? Proč chci poznat Krista? Otázky, na kterém znám odpovědi, ale jak je stručně a přitom stále pravdivě formulovat? Na prahu kostela jsem se zastavila. Vzpomněla jsem si na rituál, který ke vstupu do katechumenátu patří: Dnes poprvé procházím dveřmi kostela i v symbolické rovině, vstupuji jimi do církve, předstupuji před Krista.

Asi by bylo vhodné vykročit správnou nohou, s láskou a pokorou v srdci. Kousek ode dveří na nás již čekal otec Jan Uhlíř. S úsměvem v očích i na rtech. Lepšího kněze jsme si nemohli přát. I bez obřadu víme, že jsme v církvi vítáni, ale slyšet to oficiálně, z jeho úst, to dává všemu mnohem hlubší rozměr.

Obřad přijetí proběhl na samém začátku mše. Odpovědět na pokládané otázky se nám všem podařilo, ač pro mě to nakonec i přes přípravy bylo to nejtěžší.

Nejsem trémistka, ale síla okamžiku umí vzít slova ze rtů.

Potom už před nás předstoupili naši ručitelé a označili nás devíti křížky: jeden na čelo, dva na oči, dva na uši, jeden na ústa, jeden na srdce a dva na ramena. Velmi silný okamžik, kéž budu s jejich pomocí schopna úspěšně projít katechumenátem až ke křtu. Na závěr obřadu nám byla každému darována kniha Nového zákona. Věřím, že v ní všichni najdeme moudrost a světlo pro naši další cestu. Děkuji za ni, velmi si vážím tak velkého daru. Ještě bych chtěla poděkovat všem přítomným věřícím, kteří našli chuť a odvahu přijít se s námi po mši přivítat, potřást nám rukou a popřát hodně štěstí. Cítila jsem se přijatá a vítaná, jako součást našeho pardubického farního společenství.

• *Barbora Beránková Dubská*

Česká křesťanská akademie začíná svou činnost i v Pardubicích

Česká křesťanská akademie je zapsaný spolek (původně občanské sdružení) založený před 35 lety. Od té doby je v jeho čele prof. Tomáš Halík. Pravidelná činnost je realizována po celém Česku ve více než 60 místních skupinách. Cílem jeho činnosti je v ekumenickém duchu přinášet mezi širší veřejnost křesťanský pohled na aktuální otázky společnosti. V letošním roce jsme také v Pardubicích založili místní skupinu. Od 2.12.2025 budeme pořádat cyklus přednášek zastřešených tématem „Církev pro 21. století“. Rádi bychom se v pravidelných setkáních společně s našimi hosty zamýšleli nad tím, jaké výzvy stojí před křesťanskými církvemi v prudce se měnícím světě, jak máme my křesťané na tyto výzvy reagovat, aby poselství evangelia bylo srozumitelné i ve světě přesyceném informacemi. Cílem je ukázat, že principy demokratického chování společnosti tak, jak je v současné době známe v rámci EU, mají velký potenciál a kořeny právě v moderním pojetí křesťanského vidění světa.

Jsme moc rádi, že nabídku na první přednášku přijal prof. Tomáš Petráček, náš přední odborník v oblasti historie nejen křesťanství, který umí přesně pojmenovat vazby současného dění na věci již minulé. Téma přednášky bude „Křesťanství ve víru kulturních válek“. Chtěl bych poděkovat všem, kteří nám během přípravy činnosti pardubické pobočky vyslovili podporu a ubezpečovali nás zájmem o tuto aktivitu. Budeme rádi, když váš zájem bude přetrvávat. Budeme vděční za vaše podněty týkající se toho, co byste rádi v nejbližší době v rámci našich setkávání slyšeli. Potěšila nás i podpora místní pobočky Paměti národa a věřím, že do budoucna se nám podaří s nimi také propojit některé naše aktivity. Důležitý podnět jsme získali i od otce Jendy, kterého naše iniciativa také zaujala. Chtěl bych poděkovat i krajskému radnímu R. Línkovi za jeho podporu a doporučení, díky němuž budeme moci přednášky organizovat v prostorách školy Svítání, čímž se budeme moc více otevřít širší veřejnosti. Budeme se tedy těšit 2.12.2025 od 19 hodin v sále školy Svítání na přednášku prof. Petráčka a na vaši hojnou účast.

• *Lubomír Kubáč*

Modlitba za nové poslance

Na začátku každého měsíce se u Salesiánů schází Společenství ve sdílení a modlitbě. Probíráme liturgické texty následující neděle a půl hodinu věnujeme společné modlitbě díky a proseb.

Na setkání v říjnu jsme se rozhodli modlitebně podporovat právě zvolené poslance. Zájemci si ze seznamu poslanců vybrali jednoho, za kterého se budou toto volební období modlit. Budeme ho podporovat modlitbou v jeho práci, vyprošovat mu dary Ducha sv., otevírat jeho srdce pro spravedlnost, pro dobrá rozhodnutí, modlit se za jeho motivace, spolupráci, za jeho zdraví, sílu, poznání či růst na cestě k Bohu, za jeho rodinu a přátele.

Kdo byste se chtěli připojit, kontaktujte mě. Vyberete si svého poslance, za kterého se ještě nikdo nemodlí, a dostanete návrh modlitby. Mohli bychom jako farnost zvládnout v modlitbách podporovat celou poslaneckou sněmovnu.

Povzbuzení k této modlitbě najdete na webu adoptujsipolitika.cz v příběhu muže, který se modlil za Stanislava Grosse.

Zveme vás i do našeho Společenství ve sdílení a modlitbě, které je otevřené všem.

• Olga Tenková, olgatenkova@gmail.com, 731 598 936

Sbírka starých záclon na zimní maskovací síť pro Ukrajinu

Do konce listopadu vyhlašujeme sbírku záclon a jiných bílých a světle šedivých textilních látek. Budeme z nich tkát zimní maskovací síť. Tyto sítě musíme na Ukrajinu odeslat před Vánoci, aby je vůbec uplatnili. Proto trvá sbírka jen do konce listopadu. Kdo už patříte mezi naše věrné stříhače, můžete záclony rovnou nastříhat na pruhy o šířce 4 cm s prostřihem na každém konci.

Do sbírek po celý rok dále přijímáme hygienické potřeby, sladkosti nepodléhající zkáze tlakem ani teplotou, konzervy, doplňky stravy, vitaminy, ohříváče nohou, baterie, kapesní svítilny a autolékárničky v jakémkoli stavu.

Můžete se zapojit do stříhání látek na maskovací síť, můžete nám přispět nebo koupit světle hnědý a khaki odstín barvy Duha na textil, kterými látky barvíme. Sbíráme i vosk a prázdné plechovky všech velikostí. Svou materiální pomoc můžete dál nosit do předsíně kostela sv. Václava u Salesiánů. S vaší podporou jsme na Ukrajinu poslali již 69 maskovacích sítí a přes 23 tisíce zákopových svíc. Děkuje všem podporovatelům Ukrajiny.

Více informací podají manželé Tenkovi,
olgatenkova@gmail.com, tel.: 731 598 936

Vánoční dárková sbírka

Po roce tu máme opět Vánoční dárkovou sbírku, která končí 20.11.2025. Do té doby můžete sestavit dárkovou krabici buď pro ukrajinského vojáka na frontě nebo pro sirotky v dětských domovech na Ukrajině.

Stačí vzít obyčejnou krabici od bot nebo jinou v podobné velikosti (to kvůli tomu, aby se ulehčilo logistice, a aby všichni obdarovaní dostali zhruba stejně velkou krabici).

Krabici pak naplníte nejrůznějšími věcmi, které přijdou vojákům vhod, anebo jim zkrátka jen udělají radost, jako třeba něco dobrého na zub, sladkost nebo nějaká lahůdka, rukavice či termoprádlo... fantazii se meze nekladou, pouze s výjimkou alkoholu, který je na frontě zakázaný. Dalším omezením je velikost krabice.

Děkuji všem, kdo se opět zúčastní naší vánoční dárkové kampaně a budete o ní dále šířit informace mezi své známé, kamarády, příbuzné, kolegy v práci či spolužáky ve škole, ať se sejde opět co nejvíc dárkových krabic.

• Olga Tenková

Napsali jste

Kurz Alfa 2025

Přišel podzim a s ním již tradiční Kurz Alfa. Letos odstartoval v rekordním počtu 43 účastníků. Setkání se koná ve farním sále každý čtvrtek od 19:00.

Začínáme večeri, kterou připravují i dobrovolníci z loňského Kurzu Alfa, za což jim patří velký dík. Je to krásný důkaz propojení, který Kurz Alfa přináší.

Následuje přednáška na předem dané téma a pak se rozcházíme do menších skupinek, kde probíráme nejrůznější otázky, nejčastěji navazující na přednášku. V tuto chvíli máme za sebou již dva večery a je fascinující vidět ten rozdíl mezi prvním a druhým setkáním. Napoprvé je vše nové, účastníci se společně teprve seznamují, většinou je pro ně nové i prostředí fary a v neposlední řadě leckdy panují i různé obavy.

Ty se účastníkům snažíme rozptýlit a na všechny otázky upřímně odpovědět. A snad se to i daří, neboť účast na druhém setkání byla opět hojná a atmosféra byla, v porovnání s prvním setkáním, velmi otevřená a přátelská.

Prosím tímto vás, farníky, o krátkou modlitbu za to, aby účastníci našli to, proč do kurzu přišli a abychom je v budoucnu vídali na společných akcích farnosti a byli další posilou pro celé naše společenství.

K modlitbě můžeme využít také pravidelné adorace, které probíhají každý čtvrtek od 18:30 do 20:00 v kostele sv. Bartoloměje.

• Za tým Alfy Karel Kotera

Národní setkání hnutí Modliteb matek (MM)

Druhý říjnový víkend byl u nás v Pardubicích ve znamení setkání maminek z celé naší republiky. Téma letošního setkání bylo „ON JE LÁSKA“ a byla to také oslava 30 let tohoto hnutí u nás.

Zahajovací mši sv. celebroid v pátek v podvečer v IDEONU duchovní otec MM P. Mariusz Sierpniak. Promluvu měl jeho předchůdce P. Šebestián Smrčina. Po mši svaté všechny přivítala národní koordinátorka Markéta Klímová, vzácným hostem byla světová koordinátorka Anne-Céline Asselin z Francie, která tuto funkci přebrala po zakladatelce hnutí Veronice Williams z Anglie. V následném bloku jsme si mohly připomenout všechny duchovní otce, kteří za těch 30 let byli duchovní podporou MM. Sobotní ráno začalo ranními chválami s následným pozdravem Anne-Céline českým maminkám. Promluvila k nám o spiritualitě MM, která stojí na jednoduchosti, věrnosti, modlitbě a odevzdání, uvedla také svědectví ze své rodiny, svého manželství. Povzbudila nás k vytrvalosti v modlitbě.

Polední mši svatou celebroid olomoucký arcibiskup P. Josef Nuzík. Po ní jsme měly prostor na oběd, adoraci, svátost smíření, sdílení. Odpoledne se nám představily koordinátorky jednotlivých diecézí a zazněly i počty účastnic z jednotlivých diecézí. Nejvíce maminek přijelo z té brněnské, ale i naše diecéze měla přítomných přes 130 maminek. Celkem bylo přítomno přes 600 žen, které utvořily krásnou a laskavou atmosféru. Několikrát z pódia zaznělo, jak je krásný pohled do hlediště na usmívající se rozzářené maminky.

Maminky z jedné skupinky svědčily o působení modlitby v jejich životech, kdy se při různých problémech za sebe navzájem modlí – mnohdy byly tyto modlitby vyslyšeny a těžkosti, které měly, se vyřešily.

Kromě hnutí Modliteb matek existuje i hnutí Modliteb otců -ze záznamu nás pozdravil jejich koordinátor v naší zemi, pan Brázdil. I děti mají možnost se k modlitbě scházet, a tak se nám představily 2 koordinátorky z Děti víry a podělily se se svými zkušenostmi ze skupinek dětí, které vedou. Všechna tyto 3 hnutí – Modlitby matek, Modlitby otců a Děti víry - jsou součástí komunity SOLACE (útěcha).

Na závěr soboty zaznělo díkůvzdání za 30 let působení Modliteb matek, chvály, písně a požehnání na cestu pro maminky, které přijely pouze na sobotu.

V neděli ráno jsme se sešly v klášterním kostele, kde se s námi Anne-Céline podělila o svědectví ze světa, protože navštěvuje Modlitby matek v různých zemích. Vidí, jak se ženy v různých národech různě vnímají a projevují, zvyklosti dané různými kulturami. Další modlitby proběhly tak, jak se modlíme při našich setkáních v jednotlivých skupinkách, na závěr složily diecézní koordinátorky slib do rukou Anne-Céline. Následnou mši svatou celebroidl P. Jan Uhlř, který nám v úvodu dopřál asperges a svěcenou vodou věru nešetřil :-). Maminky do svých domovů odjížděly spokojené, duchovně občerstvené.

Bohu díky za krásné a požehnané setkání.

• *Pavla Pecnová*

Farba

V neděli 12. 10. odpoledne proběhlo na faře setkání mládeže 14+ u deskových her a playstationu. Díky předcházejícímu celostátnímu setkání matek jsme získali opravdu nemalé množství hroznového vína a medovníků. Sešlo se nás asi 22, takže hry probíhaly spíše ve skupinkách. Dámské osazenstvo započalo odpoledne hrou Activity a mužská část se shlukovala překvapivě u playstationu. I když musím podotknout, že ke konci si i několik holek playstation vyzkoušelo a pořádně si na závodní dráze zajezdilo.

Z mého pohledu musím říct, že to bylo moc krásný odpoledne, který jsem si užil. Byl jsem taky moc rád, že jsme se mohli blíž poznat a určitě do budoucna plánuju další akcičky, takže kdo byste měl z mladých zájem, přidejte se do skupiny na WhatsAppu (QRkód) a tam se čas od času nějaký pozvání objeví ;).

Chystá se ještě takové vikariátní setkání na faře 27. 10. večer a taky křesťanský Silvestr 29. - 30. 11., na kterým oslavíme nový liturgický rok.

• *Jeroným Pelikovský*

vikariátní mládež pce

Skupina WhatsApp

Pout' na Svatou horu u Příbrami

4. října bylo opravdu chladné podzimní ráno. Pět desítek nadšených poutníků čekalo na odjezd na naši farní pout'. Všichni jsme se velmi těšili. Jsme přátelé a známí a máme stejnou lásku – a to lásku k Bohu, Ježíši Kristu a Panně Marii a pak touhu poznávat a dozvídat se.

Příchodem otce Jana a Ľuba jsme mohli vyrazit na cestu. Jestli si někdo myslí, že šlo o poklidné putování, je na omylu. Již pár kilometrů za Pardubicemi vzal otec Jenda mikrofon a se slovy: “ Než mi tady usnete... “, předával informace nutné k cestě, zajímavosti k místům, která navštívíme. Nezbytná modlitba, zpěv a požehnání cesty a pak všem připomínka, abychom ve svých prosbách a úmyslech, které budeme skládat Bohu a Panně Marii, nezapomínali i na sebe. Samozřejmě nechyběla společná modlitba růžence.

To už autobus odbočil v Mníšku pod Brdy k místu, odkud jsme mohli vyrazit na vrch, zvaný Skalka. Malé, klidné poutní místo. A jako správné poutníky nás čekal výstup do strmějšího kopce. Klobouk dolů před staršími účastníky poutě, kteří šplhali jako kamzíci a cestu zvládli bravurně. Funění do kopce nám vzalo dech, ale výhled od kaple i slova. Omračující pohled na podzimní krajinu, malebný barokní kostelík sv. Máří Magdalény a křížová cesta nám daly zapomenout na výstup do strmého kopce. Bylo brzké dopoledne, a tak prohlídka kostelíku nebyla možná. Proto jsme si sami prošli celý areál, vyšplhali jsme se až k poustevně, kde trávil chvíle odpočinku pan kardinál Vlk. A není divu, že si toto místo oblíbil. I my jsme se kochali tou podzimní nádherou, obdivovali jsme um tehdejších architektů a řemeslníků i to, že se velmi citlivě potkala minulost s přítomností v podobě křížové cesty, kterou v roce 2019 vytesal do žuly Martin Mikula. Jednotlivá zastavení byla rozeseta jak perly v zeleném trávníku. Čas byl neúprosný. Návrat k autobusu byl tentokrát pro nás méně náročný. Otec Jan nás zachránil. Autobus dojel na lepší místo, i když to byl manévr hodný odvahy řidiče i otce Jana. Většina poutníků pak s úsměvem vzpomínala, jak jsme v jednom italském městečku museli vycouvat s takto velkým autobusem několik kilometrů dolů, jak Jenda neohroženě italsky vysvětloval protijedoucím, že jsme „velké a dlouhé“ vozidlo.

Zkrátka, dobrý pastýř.

Další cesta nás zavedla do Dobříše. Milé kuchařinky nám připravily oblíbené občerstvení v modlitebním centru sv. Tomáše. Byla to příjemná zastávka, kde jsme si mohli sdělit první dojmy. Někteří stihli navštívit areál zámku v Dobříši, nakouknout do zahrad tohoto zámku, okouknout architekturu zdejšího kostela. Po krátkém odpočinku zabalit, uklidit, nasednout do autobusu. Cesta do cíle naší pouti, na Svatou Horu u Příbrami, naše nejvýznamnější mariánské poutní místo, nás čekala. Dostalo se nám Boží milosti spatřit architektonický skvost, místo plné zázraků, milostí, plné modliteb a proseb. Na vlastní oči jsme mohli vidět malou, dřevěnou sošku Panny Marie Svatohorské a poklonit se jí, poprosit. Vše toto povýšilo to, že s námi byli naši kněží, otec Jan a Ľubo. Jeho kázání při mši svaté bylo poučné, zajímavé, obohacující.

Chvilé, kdy jsme se mohli sklonit před malou dřevěnou soškou, byly krátké a hluboké. Bylo to naše duchovní setkání s Matkou, která nám pomáhá nést naše bolesti, radosti i těžkosti života, a která se za nás přimlouvá u samotného Boha Otce.

Těžko se odchází z takového setkání. A tak ještě letmý pohled na překrásný stříbrný oltář v bazilice, procházka přílehlými ambity, kde je popsáno a namalováno 4500 vyslyšení, které se udály po prosbách k Panně Marii. Bohužel jsme nestihli navštívit expozici oblečků pro sošku Panny Marie. A je jich tam prý na 150 druhů.

Poslední otočení na venkovní kapli, dlážděný areál s mariánským sloupem, kde jsme se vyfotili a cesta dolů, k autobusu. Zbývalo dopít poslední kafičko, sníst výborné buchty a koláče. Domů jsme dorazili v šest hodin navečer plni dojmů a zážitků a naděje, že Panna Marie vyslyší naše prosby, přímlyvy a dostane se nám milosti, že se naše srdce zklidní.

Bohu díky za vše!

• Marcela Klemová

Farní pouť na Svatou Horu

V sobotu 4. října 2025 se uskutečnila farní pouť na Svatou Horu.

Odjížděli jsme ráno v sedm hodin z Pardubic od kostela sv. Bartoloměje.

Cestou jsme se v autobusu modlili růženec a zpívali mariánské písně.

Před devátou hodinou jsme přijeli do Mníšku pod Brdy.

Jako správní poutníci jsme vystoupali příkrou lesní cestou na Skalku, což je barokní poutní místo s kostelem sv. Máří Magdalény. Najdeme zde také budovu kláštera, poustevnu a křížovou cestu, kde je v bílých kapličkách jednotlivých zastavení vytesán výjev z kamene. Následovala návštěva Dobříše – prohlídka zámku Dobříš s možností nahlédnout do parku a na náměstí Svobody navštívit kostel Nejsvětější Trojice.

Po jedenácté hodině bylo připraveno občerstvení v Pastoračním centru sv. Tomáše, které za pomoci ochotných žen připravila paní Pavla Pecnová. Byly to tradiční párky, káva a zákusky. Po dvanácté hodině se už odjíždělo do Příbrami.

Na Svatou Horu jsme dorazili před třináctou hodinou. V bazilice Nanebevzetí Panny Marie celebroidal otec Jenda a otec Lubo mši svatou. Byl to pro nás všechny velký zážitek. Bazilika má krásný vyřezávaný stříbrný oltář se soškou Panny Marie, která je vyřezána z hruškového dřeva a její autorství je připisováno Arnoštu z Pardubic. Měli jsme možnost se poklonit této vystavené sošce. V tomto nejznámějším poutním místě Čech jsme ještě prošli ambity. Před patnáctou hodinou jsme se sešli u autobusu, kde nás čekala svačina (káva, čaj) s dobrotami, které připravily účastnice pouti. Okolo šestnácté hodiny jsme odjížděli do Pardubic, kam jsme se vrátili v osmáct hodin. Velký dík nás účastníků této krásné duchovní pouti patří především otci Jendovi, otci Lubovi a v neposlední řadě paní Pavle Pecnové za celou organizaci. Děkuje moc.

• *Eva Jirásková*

Ministranti ve Staré Boleslavi

V neděli 28. září 2025 se uskutečnila Svatováclavská pouť ve Staré Boleslavi. Jeli jsme i my ministranti spolu s naším kostelníkem panem Václavem Metelkou vlakem.

Po příjezdu do Staré Boleslavi jsme se šli převléknout do ministrantského oblečení.

Společně s nunciem, arcibiskupem, biskupy, kněžími a dalšími ministranty jsme ve slavnostním průvodu přišli slavit mši svatou na náměstí.

Hlavním celebrantem byl Mons. Jude Thaddeus Okolo. Božím slovem se přimlouval arcibiskup pražský a primas český Jan Graubner.

Po mši svaté jsme si prohlédli město a navštívili stánky. Odpoledne jsme se vrátili rovněž vlakem zpátky domů. Děkuje panu Metelkovi, že pro nás ministranty akci zorganizoval a putoval do Staré Boleslavi s námi. Byli jsme tam s bratrem poněkolkáté a pokaždé je to pro nás velký duchovní zážitek. Bohu díky.

• *Daniel Zelenka*

Duchovní obnova seniorů ve Slavoňově

14. – 17. 9. 2025

Ráda bych se podělila o své bohaté zážitky z duchovní obnovy seniorů ve Slavoňově. Ubytovali jsme se ve Slavoňově u sester Schönstattského hnutí v počtu 23 účastníků. Na místo jsme přijeli navečer, takže kromě modlitby v kapli a večere jsme stihli „pouze“ představovací kolečko. Po večerním povídání s ostatními v jídelně jsem si uvědomila, že je lepší chodit spát dřív než v půl jedné :-).

Pondělní program zahájil po ranních chválách a bohaté snídani P. Luboslav Hromják přednáškou o Panně Marii Sedmibolestné, patronce Slovenska, jejíž svátek připadl právě na tento den. V Pardubicích je jí zasvěcen Kostelíček a také kaplička u nedalekého Opočinku. Po diskusi následovala úvaha o. Jana Uhlíře o emauzských učednících a další povídání nejenom o tomto tématu. Po výborném obědě jsme odjeli na mši svatou do poutní kaple Matky Boží Tříkrát podivuhodné. Pro poutníky je tu připravený džbán, kam můžete vhodit lísteček se svými díky a prosbami.

Večer následovalo další zajímavé povídání a zase marná snaha jít spát aspoň před půl druhou :-). V úterý na svátek sv. Ludmily nám po ranních chválách přednášel otec Jan o blahoslavenstvích. Po každé přednášce jsme dostali možnost podělit se o své dojmy nebo postřehy.

Odpoledne jsme navštívili v Rokytnici otce Piotra a po mši svaté si s ním popovídali na jeho nové faře. Má před sebou ještě spoustu práce – jako na kostele. Cestou domů jsme se ještě zastavili u rodičů o. Jendy Uhlíře, popřát jeho mamince Ludmile k svátku. Mezi nejsilnější zážitky pro mě patřila večerní adorace a přímluvné modlitby v klášterní kapli v Rokoli. Dá se to těžko popsat slovy.

Středa, den odjezdu: opět ranní chvály, konečně se mi povedlo chytit rytmus modlitby. Dopoledne ještě mše svatá v nádherném renesančním kostelíku svatého Jana Křtitele ve Slavoňově a veliký zážitek z blízkosti Pána, když jsme stáli okolo Jeho oltáře. Po obědě už následovalo jen povídání, loučení a odjezd.

Bylo nám všem spolu moc dobře. Spánkový deficit jsem doháněla celý týden, ale stálo to za to. Těším se na setkání za rok.

• *Jana Moriová*

Cesta Božího dítěte ke svátosti Křtu

Ve dnech 14. - 17. 9. 2025 jsem se zúčastnila duchovní obnovy seniorů ve Slavoňově. Zpočátku jsem měla dojem, že jsem zase zbrkle slíbila svou účast na akci, kam se mi v podstatě moc nechce. Zvláště jsem se orosila, když jsem zjistila, že je to akce třídní. Ale utěšovala jsem se, že tam určitě bude vlídná křesťanská atmosféra.

A nemýlila jsem se. Kromě atmosféry i další věci byly úžasné. Báječné stravování, kdy hlavní kuchařka Věra Pavlíčková se navíc věnovala také duchovnímu rozvoji přítomných ukládáním obrazových úkolů. Přes vedení Jana Uhlíře, katolického kněze, který má smysl pro humor a je naprosto normální.

Já sama jsem jako Boží dítě stará, osmdesátiletá bába, která má ráda svůj klid. Občas jej narušovala přílišná hlučnost více než 20 přítomných účastnic, ale i to uměl náš vedoucí Jenda vyřešit.

Velmi jsem ocenila svou spolubydlící Evu Jiráskovou, která jsa starší než já, stala se pro mne příkladem Božího přístupu ke svým blízkým. Když vezmu bohatý a naplněný program, včetně několika mší, večerní adorace, návštěvy Jendovy matky, která měla svátek na sv. Ludmilu a další návštěvy, které prohlubovaly mé znalosti o Kristu Ježíši, tak mi to vše přišlo až skoro krátké. Když jsem se postupně seznamovala s ostatními bezvadnými věřícími ženami, došlo mi, že i ten hluk mi bude docela chybět.

Určitě budu ještě dlouho čerpat z obohacujícího setkání na duchovní obnově. Těším se na křest, který mne vytrhne z moci smrti a pozve k životu v radosti.

Hleďte, jak velikou lásku nám Otec daroval: byli jsme nazváni dětmi Božími, a jsme jimi
(1.J 3,1)

• Drahoslava Bartošková

Zatímco zněly nástroje, zpívala Pánu...

aneb Zamyšlení nad duchovní hudbou při bohoslužbách v Pardubicích od r. 1950 až do současnosti.

22. listopadu slavíme svátek sv. Cecílie, mučednice a patronky duchovní hudby, muzikantů /varhaníků/, zpěváků, básníků, řemeslníků zhotovujících hudební nástroje a slepců. Učila se hudbě a zpěvu. Žila v letech 200–230 v Římě, zemřela v době pronásledování křesťanů mučednickou smrtí. Při příležitosti tohoto svátku je dobré vzpomenout na všechny ty, kteří po jejím příkladu využili a stále využívají svoje hřivny svěřené naším Stvořitelem pro čest a slávu Boží formou provozování duchovní hudby při bohoslužbách a slavení liturgie v Pardubicích.

Zpěv byl součástí liturgického obřadu od nepaměti. Nejprve to byla forma pocházející ze židovské tradice synagogálních kantorů, později se z této formy vyvinul gregoriánský chorál. Postupujícím vývojem přibývaly další hlasy a nástroje. V našich zemích až do roku 1 800 mohli při bohoslužbách zpívat pouze chlapi. Od uvedeného roku již směla zpívat i děvčata. Pokud někteří z nás dosud žijících pamatují duchovní hudbu v našich kostelích přibližně od roku 1950, pak mohou se mnou zavzpomínat a projít se tímto obdobím až do současnosti.

Na začátku tohoto období byly slouženy mše v latinském jazyce, jednotlivé části recitoval pouze kněz a rovněž v latině odpovídali pouze ministranti. Celá bohoslužba byla doprovázena mešní písní z kancionálu nebo písněmi příležitostnými lidového charakteru. Po II. vatikánském koncilu /1963/ přichází výrazná změna, bohoslužby jsou slouženy v českém jazyce. Přesné instrukce k hudbě při liturgii jsou zveřejněny v r. 1967, přičemž největší důraz je kladen na zapojení všech účastníků bohoslužeb. A tak se v Pardubicích postupně učíme jednotlivým ordináriím / autoři P. J. Olejník, Karel Bříza, Petr Eben, Zd. Pololáník/, postupně se zavádějí zpívané žalmy, a to vše nejen při mších, ale při všech obřadech. Hlavním hudebním nástrojem zůstávají varhany. Postupně se do duchovní hudby dostávají v našich zemích i rytmické písně s doprovody kytar, které velice oslovují hlavně mladé lidi. V naší farnosti po celou dobu působí i chrámové sbory. V šedesátých letech jsou chrámové sbory dva – u sv. Bartoloměje pod vedením dlouholetého varhaníka prof. Josefa Císaře, u sv. Jana Křtitele velice početný chrámový sbor pod vedením Václava Žemly a Jana Jouzy doprovázený varhanami paní Věnceslavou Snětinovou. V obou chrámových sborech zpívají zpěváci od velice mladých hlasů až po hlasy letité. Nadšení, láska k hudbě, vytrvalost v této službě je pro každého člena samozřejmostí a velice často atmosféra na kůrech dýchá známým a všem drahým heslem – *Kdo zpívá, dvakrát se modlí!* A tak vedle lidového zpěvu jsme mohli při bohoslužbách hlavně o svátcích slyšet klasiku od různých skladatelů, a to v češtině i latině. Bylo téměř samozřejmostí a je i doposud, že tyto zpívané mše byly rovněž za doprovodu orchestru. Mše s doprovodem rytmických písní s hrou na kytary přicházejí do Pardubic v r. 1969. Tento způsob slavení bohoslužeb se šíří jako lavina z Letohradu, kde od r. 1968 pod vedením P. Františka Karla tyto rytmické mše začínají po vzoru převzatém z Německa.

Tento způsob je naprosto strhující pro mládež a rovněž k tomu příznivě prospívá i uvolněná politická situace, kdy všichni věří v lepší zítřky. Texty jsou překládány zprvu z černošských spirituálů, postupně z cizojazyčných textů a dále nastupuje i vlastní tvorba. Bylo vydáno již mnoho zpěvníků těchto písní. Listuji v nich, pročítám obsah a hodnotím hluboké myšlenky textů písní. Pro zajímavost uvádím, že byly tyto mše oficiálně povoleny kapitulní konzistoří v Hradci Králové. Ke kytarám postupně přibýly bicí nástroje, zobcové i příčné flétny a hra na elektrofonické varhany. V r. 1971 a postupně s dobou normalizace začaly státní úřady vyvíjet velký tlak na zrušení rytmických mší. Kytary byly zakázány, ale písně se zpívaly dál za doprovodu varhan. A tak se díky Bohu zachovaly až dodnes a od roku 1989 se zpívalo opět s doprovodem kytar. V roce 1990 přijíždí do Prahy bratr Roger z malé vesnice Taizé z Francie, který se za svého života stal velikou duchovní autoritou hlavně na půdě ekumenismu. Stává se tak i pro Čechy – potažmo i pro Pardubice – neúnavným šířitelem zpěvů z Taizé. Tyto zpěvy působí jako obecně sdílená a universálně sdílená anonymní tvorba, ve které zjistíte, že k vyjádření podstaty víry stačí vlastně pár slov. Tyto rozjímavé zpěvy nacházejí u nás v Pardubicích nezastupitelné místo a s jejich produkcí vzniká nový chrámový sbor Chorus Minor pod vedením Pavla Šíslera.

Byly a jsou tedy v naší farnosti po mnoho let možnosti pro každého, kdo je obdařen hudební hřívnou, se aktivně zapojit a Boha chválit. Musím však přiznat, že za poslední roky již mnoho nadšenců zestárlo, někteří již hrají a zpívají na věčnosti. Místa po nich však zůstávají prázdná. Je to velká škoda a máme tedy v těchto službách velký dluh. Poděkujme tedy v den svátku sv. Cecilie za všechny, kteří v Pardubicích velebili a velebí Boha hudbou při slavení bohoslužeb. Možná, že mnohým z vás níže uvedená jména těchto lidí vaše poděkování ještě umocní.

Josef Císař, varhaník u sv. Bartoloměje, pí Čížková – dlouholetá varhanice u Kostelíčka, pan Karel Vitoch – varhaník v klášterním kostele, řádové setry Máter Zita a Květoslava, Emilie Ročňáková, Vladimír Novák, Jan Jouza, Václav Žemla, Věnceslava Snětinová, Jiří Vrba, Stanislav Fibich, Marie Fibichová Čihařová, Pavel Rais, Antonín Sokol, Petr Sokol, Petr Mori, K. Švandrlík, Ing. Penka, prof. Bohumír Bartoš, Vladimír Ráček, Jaroslava Vaňková, Mudr. Němec, Ondřej Hromádko, Zdena Kašparová, Martin Beran, Marie Hofericová, Radka Piskačová, Markéta Rohlíková, Zuzka Zdražilová, Klára Traxlerová, Jakub Milski, Miloš Žeravík, pan Řetický, Petr Kučera, Veronika Peterková, Marie Pecnová, Anežka Pavlíková, prof. Václav Uhlíř, prof. Jiří Kuchválek, Arnošt Sychra, Pavel Šisler a další. Velice se omlouvám, zda jsem jmenovitě na někoho zapomněla, ale u Boha není nic zapomenuto.

Všem, kteří přispěli hrou na varhany, kytary nebo jiné nástroje, všem zpěvákům i dirigentům patří i náš velký dík. Věřím, že nezůstanou naše farnosti bez jejich nástupců a budeme i nadále při bohoslužbách oslavovat našeho Pána hudbou. Svatá Cecilie, oroduj za nás!

• Anna Hofericová

Recept kuchařky Máni

Opět vás po měsíci zdraví kuchařka Máňa s nějakým tím receptem, jak udržovat farnost vřelou.

Řekněme si na rovinu, že farnost má sloužit svému okolí. Má přinášet radostnou zvěst lidem, kteří jsou mimo farnost. Je také důležité, aby měla na srdci i svoje vlastní ovzduší, uvnitř farnosti. Každý z nás máme vařit venku i doma.

Nedávno jsem vařila povidla. Najednou se uvnitř vytvořila bublina a cák, horká povidla mi přistála na ruce a popálila mě. To je bolest! Kdo za to mohl? Bublina v povidlech? Měla jsem ji hledat a pomstít se jí, nebo se jí vyhýbat? Už tam nebyla. Péči teď potřebovala moje ruka. Se soucitem jsem si ji prohlédla a zvažila, jak ji ošetřím hned a co s ní budu dělat, dokud se neuzdraví. Trvalo to pěknou chvíli, než byla ruka jakžtakž zdravá. A mám tam jizvu dodnes. Mohu vám ji ukázat. I my jsme někdy jako povidla. Vytvoříme bublinu raz dva. Někdy se jejich tvoření dá předejít, někdy bubliny vzniknou a ani o tom nemusíme vědět.

A když pak něco horkého přistane na našem citlivém místě, bolí to. Pokud jsme si tedy nestihli vytvořit hroší kůže, což nedoporučuji. Když nás to bolí, pálí, podívejme se na svou ránu, jako by to byla rána někoho jiného, možná našeho mladšího já. Co to vlastně zabořilo? Znáš tu bolest z jiné situace? Kdy se to stalo poprvé? Jak bych sám sebe utěšil? Ránu zavázat a poslat nahoru k uzdravení. Víte, když se vaří tak akorát venku i doma, mohou se dít zázraky. Je to zvláštní, vznikají bubliny, které pomáhají uzdravovat naše letité šrámy. Mějme odvahu a důvěru! Přeji vám k tomu fresh dary Ducha svatého!

• *kuchařka Máňa*

Salesiáni

Haló, haló, co děláš v pátek?

Je tu středisková nabídka právě pro Tebe!

Páteční kroužek **Sportovek** (16:30–17:30) u Salesiánů nabízí volná místa. Pro kluky i holky od 8 do 14 let, po domluvě i mladší. Také v **Pánských skupinkách** pro 11+ a 14+ se na vás jednou za 14 dní v pátek od 17:30 do 19:30 těší Jan Sedlák (14+) a Luboš Maršálek (11+). Klukům nabízíme zajímavé a zábavné činnosti, které jim pomáhají poznávat sebe sama, rozvíjet své schopnosti a budovat zdravou sebedůvěru. Cílem je posilovat kladné vzory chování, spolupráci s ostatními a postupné formování vlastní identity v přátelském a podporujícím prostředí. Jednou za čas společně vyrazí na víkendovku.

„Podívejme, přichází mistr snů!

Pojďme ho zabít.“ aneb Nepřehlédni Víkendovku 11+

Ano, i tahle slova najdeme v knize Genesis. O kom se mluví? To můžeš zjistit o víkendu 31. října až 2. listopadu na faře Míčov. Zváni jsou mladí starší jedenácti let. Více informací u Martina Petráše, vedoucího akce, martin@petras-cz.eu nebo na salesiánském webu.

Pout' na Chlumek u Luže v rámci jubilejního roku Naděje

Cílem společného putování celé farnosti v sobotu 13. září v rámci jubilejního roku Naděje, které tentokrát organizovali Salesiáni, se stal poutní chrám Panny Marie Pomocnice na Chlumku u Luže. (Maria jako „Pomocnice“ byla pro Dona Boska velmi důležitá.) Panna Maria je nosným příkladem víry a naděje, a tak jsme k jejím nohám složili lístečky, na které jsme zaznamenali své naděje a beznaděje letošního roku.

Putovalo se pěšky, vlakem, na kole, autobusem i auty. I přes nepřízeň počasí se nás sešlo skoro ke stovce a byly zastoupeny všechny generace. Nejmladší účastnice se nesla v nosítku. Po mši svaté následovalo občerstvení v blízkém parku a pak odjezd domů. Velmi děkujeme všem za dobrou atmosféru, za otevřenost a ochotu se cestou vzájemně poznávat i za trpělivost s některými organizačními mouchami. Příští rok se s vámi se všemi těšíme znovu na viděnou. Říkali jsme si, že by bylo hezké udělat z této pouti tradici, svěřit Panně Marii nový školní rok. Ještě není rozhodnuto, zda druhou nebo třetí zářijovou sobotu. Dáme zavčas vědět.

Svatováclavský den u Dona Boska

Druhý ročník Svatojánské pouti u Dona Boska se vydařil, a tak si dovoluujeme mluvit o nové tradici. Společná mše svatá byla vskutku slavnostní.

Předcházely jí Televizní noviny, které nás informovaly o životě a tragické smrti sv. Václava. Jenda Uhlíř, který přijal pozvání ke kázání, nás povzbudil po Václavově vzoru k odvaze stavět se za pravdu a hlásat Krista v naší každodennosti.

Ohlášky patřily představení různých salesiánských činností v našem domě a končily také Václavem, zatím ne prohlášeným za svatého, ale Čunkem, s nímž jsme oslavili jeho šedesátiny ve stylu dalšího letošního oslavence – Večerníčka.

Po mši jsme spálili lístky z pouti do Luže, na nichž byly napsány naše „naděje a beznaděje“, a popel vsypali ke kořenům loni zasazeného dubu.

Následoval sportovní program. Děkujeme všem, malým i velkým fotbalistům, volejbalistkám (i volejbalistům) a fanouškům.

Počasí nám nadstandardně přálo, Bohu díky!

Po výborném obědě a narozeninových dortech jsme se postupně rozešli domů, abychom se mohli večer ještě vrátit na krásný koncert komorního smyčcového orchestru BONA NOTA.

SALESIÁNI
DONA BOSKA

&

ŘÍMSKOKATOLICKÁ
FARNOST
ARCIDĚKANSTVÍ
PARDUBICE

Adventní setkání

inspirované seriálem The Chosen
„V NOCI SE RODÍ SVĚTLO”

sobota 29. 11. 2025

Salesiánské centrum Pardubice

9:00 – 14:30 | Kostel sv. Václava

P. Libor Všetula SDB

průvodce seriálem The Chosen na TV Noe

Čas pro ticho, světlo a hledání.
Protože někdy i víra potřebuje noc,
aby se mohla narodit.

**Součástí obnovy
bude mše svatá**

**The
CHOSEN**

Adventní duchovní obnova farnosti

Na podzim vás srdečně zveme na farní duchovní obnovu k Salesiánům. Uskuteční se v sobotu 29. listopadu, před první nedělí adventní.

Hostem bude letos salesián Libor Všetula, kterého možná znáte jako průvodce seriálu The Chosen, dále jako autora knihy pro mladé s názvem Lukáš, z pravidelných zamyšlení na Facebooku nebo jako člena instagramového projektu Bosco Boys.

FB Libora Všetuly

Instagram Bosco Boys

Přijďte se naladit na advent koncertem Scholy od sv. Václava

Věříme, že druhou nedělí adventní máte již označenou ve svých kalendářích a společně s námi se těšíte na tradiční Adventní koncert Scholy od sv. Václava. Bude se konat 7. prosince v 17:00 u Salesiánů. Zazní rytmičné písně „kostelové i nekostelové“ a v závěrečné části vystoupí děti. Duchovním slovem nás při koncertě budou doprovázet sestry salesiánky z Hradce Králové.

Výtěžek dobrovolného vstupného bude věnován Centru Don Bosco, které letos slaví dvacáté narozeniny, a proto k podpoře vybralo svůj program „Na vlastních nohou“.

Ten je tu pro všechny ty, které v průběhu let při přechodu z ústavní či pěstounské péče do samostatného života doprovázelo. Stojí už „na vlastních nohou“: mají práci, bydlení, vlastní rodiny. Ale i v dospělosti jim zázemí původní rodiny a podpůrná síť vztahů často chybí.

Nemají se s kým poradit, koho požádat o pomoc, ale ani s kým sdílet své radosti a úspěchy. Proto jsou tu pracovníci CDB stále pro ně! Setkávají se s nimi jednotlivě (online i osobně) a na společných akcích – svépomocných skupinách. Benefici letos podpoří i Nadace Divoké husy, která vše, co se na dobrovolném vstupném vybere, zdvojnásobí do výše 60.000 Kč. Za vaši podporu moc děkujeme.

Čas letí... aneb Dvacetiny Centra Don Bosco!

Slavíme dvacetiny, ale je nám vlastně spíš třicet! Jak to? Možná někteří pamatujete salesiána Jiřího Křemečka, který už roku 1995 započal v Praze a na Moravě spoluprací s dětskými domovy, s mládeží, která z různých důvodů přišla o svou rodinu. Díky evropským fondům pak v roce 2005 vznikla naše organizace tady v Pardubicích, kde „Křéma“ působil. Jeho dílem je také tzv. MUC, který byl zbudován jako zázemí pro tyto aktivity, a který sloužil až do prodeje budovy poslední roky také jako „provizorní kostel“.

CDB pak vedl další salesián, Martin Poláček, a po něm dlouhé roky psychoterapeutka Monika Peterková. Prvními pilíři byly skupinové kurzy „Příprava na život“, individuální pomoc s přechodem do samostatného života a jednodenní Dny pro dětské domovy, kde se děti a mladí z ústavní výchovy s naší nabídkou seznamovaly.

CDB se postupně rozrůstalo a profesionalizovalo, v roce 2013 byla individuální pomoc registrována jako sociální rehabilitace, sociální služba Doprovázení. V témže roce přibyl k výše jmenovaným také program Na vlastních nohou. Právě pro ty, kteří už se osamostatnili, ale stále byli a jsou vděční za místo, kam si mohou přijít pro radu, podporu, ale i ocenění svého úspěchu (dokončení školy, založení rodiny).

Právě na tento program jsme se rozhodli zaměřit naši „narozeninovou pozornost“ a jsme vděční Schole od sv. Václava, že mu věnuje výtěžek svého adventního koncertu. Také Nadaci Divoké husy, která přislíbila zdvojnásobení výtěžku až do výše 60.000 vybraných Kč. Co nám řekly záznamy?

Historicky programem prošlo celkem 285 klientů a 68 z nich v nich zůstává stále.

Pokud by vás zajímaly jakékoli podrobnosti, najdete je na webu

<https://dozivota.cz/programy/na-vlastnich-nohou>, nebo se neváhejte zeptat

P. Václava Čunka SDB, či některého z dalších pracovníků CDB. Celou naši historii si můžete prohlédnout zde: <https://dozivota.cz/o-nas/nase-historie>

Děkujeme za všechnu vaši finanční i modlitební podporu mnohdy velmi těžkých příběhů našich mladých klientů. Dnes je nás čtrnáct zaměstnanců, ke dvaceti externistům a řada dobrovolníků. K výše zmíněným čtyřem hlavním programům postupně přibýly pobytové akce a brigády, rozvojové mužské či ženské skupiny, sociální fond, sociální byty či možnost zápůjčky kola. Letos se věnujeme 180 klientům. S prosbou o pozhánání do dalších let

• Marie Benáková

MISSION: POSSIBLE

aneb Celostátní setkání salesiánských animátorů v Pardubicích (CSSA) a JÍDLO

Salesiánské centrum Pardubice spolu se ZŠ a MŠ NOE budou od 14. do 17. listopadu hostit „CSSA“, jehož tématem jsou letos misie (letos je to 150 let od první salesiánské misijní výpravy do Argentiny). O zprávu z akce vás v dalším čísle Zpravodaje samozřejmě neochudíme, ale teď jsme tu s PROSBOU. Pardubičtí Salesiáni mají na starosti zajištění jídla. Jedná se o snídaně, obědy a večere každý den od páteční večere do pondělního oběda. Chceme vás poprosit o pomoc s jeho přípravou a vydáváním. Kdybyste mohli některý den s některým jídlem pomoci, hlase se prosím u Marie Benákové: benakova@dozivota.cz. Předem moc děkujeme!

• P. Pavel Caha

Občasník pro duchovní hudbu

35 let od založení Společnosti pro duchovní hudbu SDH

V sobotu 11. října 2025 se konalo v Praze v kostele sv. Karla Boromejského výroční shromáždění chrámových varhaníků, sbormistrů, členů této společnosti. SDH byla založena v roce 1989 s cílem povznést duchovní a liturgickou hudbu. V jejím čele stály takové osobnosti, jako hudební skladatelé Jan Hanuš a Petr Eben a posledních více než 25 let neúnavný propagátor duchovní hudby, varhaník Dr. Jaroslav Eliáš. Současný předseda Pavel Svoboda ve svém vystoupení popsal vývoj společnosti a místopředseda Ondřej Šmíd informoval o všech aktivitách SDH. Není jich totiž málo – uvedu uměleckou, organizační a publikační činnost: *Letní škola duchovní hudby Convivium* s mnoha účastníky a zahraničními i tuzemskými lektory, *Festival duchovního umění, Svatováclavské slavnosti*. Velký význam má publikační činnost, z níž vybírám časopis *Psalterium* – revue pro duchovní hudbu s notovými přílohami, dále digitalizované online varhanní doprovody k Jednotnému kancionálu, Žalmy B. Korejse pro celý liturgický rok včetně všedních dnů /ke stažení/.

Online aplikace Mešních zpěvů, projekt *Mazák* – pro zkoumání života a díla Alberika Mazáka, českého barokního skladatele, současníka A. Michny a v neposlední řadě digitalizovaný archiv časopisu pro duchovní hudbu *Cyril*. Všechny tyto publikace lze najít přes webové stránky SDH. Nelze opomenout i vydávání časopisu *Varhaník*, jehož redakční radu tvoří členové SDH, a který se zabývá přímo varhanickou praxí.

Mezi účastníky proběhla předběžná internetová anketa na zájmové okruhy a problémy praktického varhanického provozu a následně se o těchto tématech diskutovalo.

Účastníky tohoto velmi přínosného diskusního panelu byli – P. Jaroslav Konečný, P. Ondřej Talaš a P. Lukáš Lipenský. Diskutovalo se o praktických aspektech varhanické a kantorské služby jako výběr hudby a písní, účast na liturgii, formy spolupráce s duchovními a vedení shromáždění věřících a jejich účast na liturgickém zpěvu.

Před obědem dorazil otec biskup Stanislav Příbyl /sídelní biskup litoměřické diecéze/ a spojili jsme se ke společnému chorálnímu zpěvu modlitby Anděl Páně. Odpolední přednáška otce biskupa Stanislava Příbyla o duchovní, potažmo liturgické hudbě přinesla řadu zajímavých myšlenek a impulzů do běžné chrámové praxe, jak z pohledu duchovního, tak z pozice člověka s praktickou celoživotní praxí v liturgické hudbě. On sám je odchovanec P. Karla Břízy za jeho pobytu na Svaté Hoře u Příbrami i později v Krucemburku, a zvláště Bohuslava Korejse, regenschoriho v Týnském chrámu, od nichž získal výborný vztah k liturgické hudbě.

Následující část setkání byla věnovaná nácviku hudby pro závěrečnou liturgii. Mši sv. sloužil otec biskup S. Příbyl a zazněla při ní latinská Missa brevis Alberika Mazáka, výběr proprií z Mešních zpěvů Petra Ebena i další skladby. Bylo krásné slyšet zpívat sbor z varhaníků a sbormistrů, z nichž někteří se setkali poprvé, zpívat při liturgii. Díky pořadatelům za jejich neúnavnou činnost ve prospěch duchovní hudby, perfektní přípravu shromáždění a všem přítomným za krásné společenství. Deo gratias.

P.S. Pokud budete hledat SDH na internetu a vyskočí vám sbor dobrovolných hasičů, nenechte se odradit, vyplňte celý název a budete úspěšní.

• Jiří Kuchválek, regenschori

Charita

Hledáme dobrovolníky na Sbírku potravin – přidejte se k nám!

V sobotu 8. listopadu 2025 se bude konat podzimní kolo **Sbírký potravin** na Mezinárodní den solidarity, kdy každý může pomoci darováním trvanlivých potravin a drogerie. Potřebujeme **dobrovolníky**, kteří budou vybírat potraviny a drogistické zboží od dárců, rozdávat letáky, informovat zákazníky o konání sbírky a pomáhat při třídění darů.

Pokud máte chuť stát se součástí této dobročinné akce a pomoci tak lidem v nouzi, ozvěte se našemu koordinátorovi dobrovolníků:

Filip Richter, telefon: +420 730 572 959, e-mail: frichter@charitapardubice.cz.

I pár hodin věnovaných pomoci potřebným má velkou váhu.

Děkujeme všem, kdo se odváží darovat svůj čas pro dobro druhých.

Oblastní charita Pardubice

Šatník plný věcí, které už nenosíte?

Můžete s nimi pomoci

Máte doma kousky oblečení, které už jen leží ve skříni? Dejte jim nový smysl.

Sociálně aktivizační služby pro rodiny s dětmi

Oblastní charity Pardubice připravují **Charitní BAZÁREK**,

jehož výtěžek pomůže rodinám, které to právě teď nemají jednoduché.

Přijímáme **oblečení pro děti i dospělé, doplňky** (šály, čepice, kabelky apod.)

– vše v **dobrém a čistém stavu**.

Sběrné místo: Češkova 1247, Pardubice

Do 9. listopadu během otevírací doby (pondělí 9–12 hod., středa 12–17 hod.)

nebo po domluvě na tel. **+420 777 296 826**

Každý dar má smysl – pojďme společně proměnit oblečení v naději na lepší život.

Hledáme pečovatelky a pečovatele do Pardubic

Oblastní charita Pardubice hledá nové kolegy do Pečovatelské služby. Nabízíme smysluplnou práci, 5 týdnů dovolené, mzdu od 25 900 Kč do 31 000 Kč + odměny, příspěvek na stravu a pracovní obuv, podporu a další vzdělávání.

Požadujeme zájem o práci se seniory, časovou flexibilitu a řidičský průkaz sk. B.

Kontakt: **Jarmila Klimešová, e-mail: jklimesova@charitapardubice.cz,**

tel.: +420 777 296 850.

Další aktuální inzeráty najdete na našem webu:

www.charitapardubice.cz/volna-mista

ZŠ NOE zve na Den otevřených dveří

NOE – Křesťanská ZŠ a MŠ pořádá a srdečně zve rodiče a děti na Dny otevřených dveří.

V úterý **4. 11. 2025** od 8:00 do 12:00

se můžete zúčastnit spolu s dětmi ukázky výuky.

V úterý **4. 11. 2025** od 16:30

se bude konat beseda pro zájemce.

Ve čtvrtek **4. 12. 2025** od 15:00 do 16:30

a ve čtvrtek **15. 1. 2026** od 15:00 do 16:00

si mohou přijít rodiče s předškoláky vyzkoušet výuku češtiny, matematiky a angličtiny.

Ve čtvrtek **15. 1. 2026** od 16:15 do 17:00

se bude konat beseda k zápisu do 1. třídy.

Budeme rádi, když se na akce předem nahlásíte na emailu: chmelova@skola-noe.cz.

• *Markéta Chmelová*

Rozhovor s Marií Hubálkovou

Ředitelku Oblastní charity Pardubice, Marii Hubálkovou, podle "vidění" asi znáte. Tento rozhovor může být příležitostí více ji poznat a nahlédnout i do práce Charity.

Představ se nám. Všichni sice ve farnosti vědí, kdo jsi, ale Tvé kořeny a životní cesta víry jim jsou zahaleny.

Pocházím z křesťanské rodiny z Dolní Čermné. Mám 5 sourozenců. Jako dítě jsem viděla, že se rodiče modlí a modlili jsme se i společně jako rodina. Měli jsme společenství s knězem, který nám vysvětloval víru a duchovní život. Na základě zázračného uzdravení naší 5leté sestry jsem zjistila, že Bůh je živý a miluje nás. Na cestě víry měně pomáhají pravidelná modlitba, eucharistie, exercicie a vzdělávání ve víře.

Často slyšíme o Domácím hospicu Andělů strážných. Přibliž nám tento projekt.

Domácí hospic Andělů strážných umožňuje péči o umírající v domácím prostředí. Péče o umírající spočívá v tišení fyzických příznaků nemoci a v řešení dalších – psychických, sociálních i duchovních – obtíží a v pomoci jejich blízkým včetně pozůstalostní péče. Naučíme rodinné příslušníky, jak pečovat o svého blízkého, podávat léky a zvládat běžnou péči, aby měli jistotu a nebáli se. Do péče je zapojen tým profesionálů z různých oborů: lékaři, zdravotní sestry, psycholog, psychoterapeut, sociální pracovník, duchovní, který podporuje nemocné a jejich blízké ve všech ohledech. Rodině půjčme i všechny potřebné pomůcky a poskytneme sociální poradenství o všech možnostech podpory.

I umírání a smrt patří k životu. Zanedlouho budeme prožívat "dušičkové" pobožnosti na hřbitově. Jak máš toto období spojené s dětstvím s jak tento čas modlitby za zemřelé prožíváš nyní?

Náš pan farář v dětství říkal: Modlete se za duše v očištění. Budou se za vás přimlouvat v nebi. Je to čas milosti i pro mě. Mám to tak stále.

Charita má pomáhat potřebným. To je ale široký pojem. Na jakou pomoc se zaměřuje ta pardubická? A prosím Tě, nepoužívej termíny, ke kterým vás nutí zákon při podávání dotací, a kterým mnohdy ani sám nerozumím. :-)

Oblastní charita Pardubice především pomáhá rodinám, které o někoho pečují. Většina lidí si přeje zůstat doma uprostřed své rodiny, kde se cítí dobře a kterou mají rádi. Abychom péči o blízké rodinám usnadnili, poskytujeme služby, které rodině pomáhají. Máme sociální poradenství pro pečující, které rodinu provede všemi možnostmi.

Poskytujeme:

Domácí zdravotní péči, Domácí hospic Andělů strážných, paliativní ambulanci, pečovatelskou službu, osobní asistenci, odlehčovací služby ambulantní, terénní a pobytové. Terénní služby pro nemocné je možné si objednat i 3x denně.

Ale poskytujeme i služby pro rodiny: sociálně aktivizační služby pro rodiny s dětmi, služby pro pěstouny, dvě rodinná centra v Holíčích a Luži, pomoc romským rodinám v Luži, nízkoprahové zařízení pro děti a mládež.

Dále máme dobrovolnické centrum, potravinovou pomoc, sociální šatník, velkou půjčovnu zdravotnických pomůcek, pomáháme i v zahraničí.

Více na www.pardubice.charita.cz

Farníci možná vědí, že Charita působí na farách v Mikulovicích či Třebosicích, resp. v domě v ulici V Ráji, ale možná ani netuší, že by mohli tamní služby i využít. Mohla bys nám tedy přiblížit vaši činnost v těchto místech?

Na faře v Mikulovicích máme ambulantní odlehčovací službu. Klienty svezeme z domácího prostředí, celý den se o ně staráme a po 16. hodině je zase rozvezeme domů.

Na faře v Třebosicích máme pobytovou odlehčovací službu. Přebíráme komplexní péči o pacienta až na tři měsíce, aby si rodina mohla odpočinout, odjet na dovolenou.

A V Ráji poskytujeme domácí zdravotní péči, kdy zdravotní sestra může přijet až třikrát denně a aplikovat injekce, infuze, odebrat krev, udělat převaz rány a další odborné zdravotní úkony. A také odborné sociální poradenství pro pečující. Sociální pracovnice provede rodinu všemi možnostmi pomoci a péče.

Hned ve vedlejší budově je další pobytová odlehčovací služba.

Díky manželům Josefovi a Veronice Dvořákovým vznikla a rozvíjí se lesní školka sv. Františka ve Svítkově. Charita tento projekt založila a umožnila ho rozvíjet. Co nám o tom řekneš?

Máme mnoho služeb i pro rodiny s dětmi. Na základě našich zkušeností z doučování dětí ze sociálně aktivizačních služeb pro rodiny s dětmi jsme s manželi Dvořákovými hledali, co by dětem ještě účinněji pomohlo. Lesní školka je pro děti velmi zdravá. Mám velkou radost, jak lesní školka funguje. Velké poděkování patří manželům Dvořákovým.

Z čeho máš ve své práci radost a co se Ti (z různých důvodů) zatím nepodařilo uskutečnit?

Charita je pro mě účinným způsobem zpřítomnění Boha v našem světě. Hlásáním Boží lásky službou. Co dobrého jste udělali pro jednoho z mých nepatrných bratrů, to jste udělali pro mne.... Mt-25: 40.

To mně přináší mnoho radosti. Dívám se kolem sebe a snažíme se pomáhat, kde nás potřebují.

Mnoho se povedlo, ale možností je hodně. Moc mě těší získání evropských projektů, jako je stavba Centra sociálních služeb v Holicích nebo rekonstrukce zázemí služeb v Dražkovicích. Máme i další plány.

V naší zemi žijeme (obecně řečeno) v materiálním blahobytu. I když si mnozí stěžují, přesto patříme k hrstce šťastných lidí na naší planetě, kde se neválčí, nemusíme se bát, že nebudeme mít co jíst či zda nás někdo bezplatně a odborně zdravotně ošetří. Přesto i u nás slyšíme slovo chudoba. S jakým druhem chudoby se Ty osobně nejčastěji setkáváš?

Nejčastěji se setkávám s chudobou ve formě samoty, izolace, nezájmu o člověka. Před lety u nás pracovala pečovatelka, která se vrátila z Indie. Po roce se vrátila do Indie a řekla nám, že v Indii nemají nic a přesto všechno.

Ale k materiální chudobě. Máme sociálně aktivizační služby pro rodiny s dětmi. Pomáháme i chudým rodinám. Komplexně. Pomáháme rodinám s dětmi v tíživé životní situaci, kterou nemohou nebo nedokážou samy bez pomoci řešit. Provedeme je všemi možnostmi. V dnešní době se dá účinně pomoci, ale musí se potřebná rodina přihlásit.

Prosím o několik praktických rad, co bychom měli dělat, když:

- Když zjistím, že je sousedka bita nebo psychicky týraná?

tel: **800 60 50 80**

- Když bezdomovec zazvoní u bytu nebo ho vidím v mraze na ulici?

tel: **773 099 585**

- Když mi někdo říká, že nemá na obědy pro svoje děti ve škole?

tel: **777 296 826**

- Když někdo ještě chodí do práce a rád by posloužil dementní mamince?

tel: **605 146 175**

Na tyto otázky není stručná odpověď, i když jsem uvedla telefonní čísla.

Prosím, obraťte se na naše sociální poradenství. tel: **605 146 175**

Ve farnosti probíhají Kurzy Alfa. Několik zaměstnanců Charity se jich též účastnilo a bylas pozvána i na jednu přednášku. Jak tuto aktivitu vnímáš z vnějšku?

Pro mě je to úžasná pomoc v orientaci v životě, o víře. Chcete se více dozvědět o Bohu a o životě? Přihlaste se na Kurz Alfa. Několika zaměstnancům velmi pomohl. Doporučuji.

Na závěr Ti nemohu dát jinou otázku než související s Tříkrálovou sbírkou. Jaké máš zkušenosti, jak by se dala rozvinout a na jaké projekty půjdou letos vybrané peníze?

Mám zkušenost 25 let. Když vezmeme Tříkrálovou sbírku jako možnost evangelizace a pomoci druhým, přinese nám to mnoho pozitivního. Vyjít ze sebe a pomoci lidem, kteří pomoc potřebují. Oblastní charita Pardubice použije výtěžek na rozvoj služeb Domácího hospicu Andělů strážných a dofinancování dvou nových služeb – ambulantních a pobytových odlehčovacích služeb v Holicích.

A vlastně ještě jedna otázka. Kdy bude oblíbený charitní ples v Ostřešanech?
Charitní ples bude 7.2. v 19 hod.

• Rozhovor vedl Jan Uhlíř

Srdečně zveme na

MODLITEBNÍ STŘEDY U SALESIÁNŮ

16:30 • tichá adorace před Nejsvětější Svátostí za kněze

17:00 • mše svatá

17:45 • rozjímavá modlitba růžence za farnost a za svět

(po skončení mše sv.) Pokud s modlitbou růžence začínáte, přijďte i s vlastním úmyslem, na který se chcete modlit, na závěr se můžeme pomodlit i za Vás a Vaše potřeby)

PLÁNOVANÉ FARNÍ AKCE

2025		
so	29.11.	Adventní duchovní obnova - P. Libor Všetula, SDB
ne	7.12.	Adventní koncert Scholy od sv. Václava
2026		
so	24.1.	Obnova žen na faře
so-ne	24.-25.1.	Bosco Times – oslavy Dona Boska
pá-ne	6.-15.2.	Jarní prázdniny
pá-ne	20.-22.2.	Duchovní obnova mužů ve Slavoňově
pá-ne	6.-8.3.	Duchovní obnova žen ve Slavoňově
so	14.3.	Postní duchovní obnova
ne	26.4.	Návštěva apoštolského nuncia v Pardubicích
čt-ne	30.4.-3.5.	Farní pouť, pravděpodobně na Slovensko
so	30.5.	Kněžské svěcení
ne	31.5.	Primice Jeronýma Pelikovského v Litomyšli
ne	7.6.	Farní festival

KALENDÁŘ AKCÍ | 27. 10. – 28. 11.

po	27.10.	Večer mladých – mše + setkání na faře (18:00 - kostel sv. Bartoloměje)
út	28.10.	Modlitba za národ (17:30 kostel sv. Bartoloměje)
čt	30.10.	Svátost smíření (08:00 - 16:00 kostel sv. Bartoloměje)
pá	31.10.	Svátost smíření (16:00 - 18:00 kostel sv. Bartoloměje)
		Modlitba růžence (17:30 kostel sv. Bartoloměje)
so	1.11.	Slavnost Všech svatých
		Večeřadlo Panny Marie (7:00 kostel sv. Jana Křtitele)
ne	2.11.	Vzpomínka na všechny zemřelé – Dušičkové pobožnosti
		Farní kavárna (10:00 farní sál)
		Mše svatá ve slovenštině (19:00 kostel sv. Bartoloměje)
po	3.11.	Přednáška P. Hromjáka – Teologický večer s církevními otci (18:45 - fara)
st	5.11.	Večer chval (19:00 - kostel sv. Jana Křtitele)
čt	6.11.	Nemocnice – mše svatá (12:30 1. patro, hlavní budova)
pá	7.11.	Svátost smíření na 1. pátek v měsíci (16:00 - 18:00 kostel sv. Bartoloměje)
		Modlitby za kněze (17:00 kostel sv. Bartoloměje)
	7.-9.11.	Víkend Kurzu Alfa ve Slavoňově
so	8.11.	Podzimní koncert sboru Cantus Amici (17:00 kostel sv. Bartoloměje)
st	12.11.	Setkání seniorů (14:30 farní sál)
ne	16.11.	Sbírka Na podporu katolických médií
	16.-23.11.	Týden modliteb za mládež
po	17.11.	Přednáška P. Hromjáka – Teologický večer s církevními otci (18:45 fara)
		Večer chval (19:00 kostel sv. Václava u Salesiánů)
ne	23.11.	Slavnost Ježíše Krista Krále – konec církevního roku
st	26.11.	Uzávěrka Zpravodaje č. 7
pá	28.11.	Modlitba za národ (17:30 kostel sv. Bartoloměje)

KALENDÁŘ AKCÍ | 29. 11. – 7. 12.

so	29.11.	Adventní duchovní obnova s P. Liborem Všetulou (Salesiáni)
		Koncert Komorní filharmonie Pardubice (19:00 kostel sv. Bartoloměje)
	29.-30.11.	Vikariátní křesťanský Silvestr pro mládež s přespáním
ne	30.11.	1. neděle adventní – začátek církevního roku (Cyklus A)
po	1.12.	Začínají večerní mše svaté v kostele sv. Jana Křtitele ve všední dny (pondělí, úterý, středa a pátek)
		Přednáška P. Hromjáka – Teologický večer s církevními otci (18:45 fara)
		Setkání seniorů u Salesiánů vč. mše svaté (8:00 kostel sv. Václava)
út	2.12.	Přednáška prof. Tomáše Petráčka (19:00 - škola Svítání)
st	3.12.	Večer chval (19:00 - kostel sv. Jana Křtitele)
čt	4.12.	Nemocnice – mše svatá (12:30 1. patro, hlavní budova)
		Svátost smíření (8:00 - 16:00 kostel sv. Bartoloměje)
pá	5.12.	Svátost smíření na 1. pátek v měsíci (16:00 - 18:00 kostel sv. Jana Křtitele)
		Modlitby za kněze (17:00 kostel sv. Jana Křtitele)
so	6.12.	Roráty (7:00 kostel Zvěstování Panny Marie)
		Večeřadlo Panny Marie (7:00 kostel Zvěstování Panny Marie)
		Koncert Komorní filharmonie Pardubice (19:00 kostel sv. Bartoloměje)
ne	7.12.	Farní kavárna (10:00 - farní sál)
		Koncert (16:00 kostel sv. Jiljí)
		Adventní koncert Scholy od sv. Václava a připomínka 20 let od založení Centra Don Bosco
		Mše svatá ve slovenštině (19:00 kostel sv. Bartoloměje)
		Vychází Zpravodaj č. 7

PRAVIDELNÁ AKCE

čt		Čtvrteční adorace (18:30-20:00 kostel sv. Bartoloměje)
-----------	--	--

www.farnost-pardubice.cz

facebook.com/farnostPardubice | instagram.com/Pardubicefarnost